

Marian Majka

Ostrołęka. Stanowisko: Grodzisko-Stare

Informator Archeologiczny : badania 12, 188-189

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadziła mgr Iwona Wolanin-Szułdrzyńska. Finansowało Z. E. "Wybrzeże" w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko położone jest w dolnej i środkowej części terasy kemowej niskiej nad zalewowej. Tworzy ono rodzaj cypla wcinającego się w dolinę rzeki Piaśnicy.

Stanowisko odkryte zostało w roku 1978, na terenie prac związanych z budową E. J. "Żarnowiec". Przed rozpoczęciem prac wykopaliwkowych wykonano plan sytuacyjno-wysokościowy oraz przeprowadzono szczegółową inwentaryzację materiału źródłowego, ceramiki, polepy itd., zalegającego na powierzchni stanowiska. Szerokopłaszczyznowymi badaniami objęto wschodnią część, która jest najbardziej zagrożona. Na dotychczas przebadanym obszarze 250 m² zarejestrowano kilkanaście obiektów, w tym: ziemianki, jamy, dołki postłupowe itd. Uzyskana ceramika pozwala określić czas trwania osady na fazę C-E okres wczesnośredniowieczny.

Badania będą kontynuowane.

ORLE, gm. Mrócza
woj. bydgoskie
Stanowiska 1 i 2

patrz
okres halsztacki

OSTROŁĘKA
Stanowisko: Grodzisko-Stare

Mazowiecki Ośrodek
Badań Naukowych
w Warszawie

Badania prowadził mgr Marian Majka. Finansował WKZ w Ostrołęce. Trzeci sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne i średniowieczne, /XI-XIV w. /.

Kontynuowano eksplorację warstw na majdanie grodziska od strony północnej i południowej. W środku majdanu, zalegała blisko metrowej miąższości warstwa nasypowego piasku, poniżej zwęglone relikty drewnianej budowli, z dużą ilością XIV-wiecznej ceramiki i kości zwierzęcych. Znalaziono poza tym kilka zabytków metalowych, m. in. nóż żelazny i haczyk do łowienia ryb oraz niewielką, wykonaną z rogu kostkę do gry. Poniżej znajduje się strop nie eksplorowanej warstwy wczesnośredniowiecznej.

W południowej części majdanu, pod osuwiskiem wału, odsłonięto nieregularny krąg kamienny o średnicy około 0,8 m wypełniony warstwą zbitej, wypalanej gliny z dużą ilością węgla drzewnych, kości zwierzęcych

oraz ceramiką XIII-wieczną. Być może są to szczątki zawalonego pieca kopułkowego.

W części południowej wykopu odsłonięto wał drewniano-ziemny, zbudowany w konstrukcji przekładowej, którego elementy drewniane zachowały się w postaci negatywów. Średnica wału u podstawy wynosiła około 6 m. Pod zewnętrznym skłonem wału natrafiono na pozostałości najstarszych umocnień obronnych. Układ zwęglonych konstrukcji pozwala przypuszczać, że wał ten do połowy wysokości usypany był z piasku, powyżej zaś wznosiła się konstrukcja przekładkowa. Brak śladów płaszcza kamiennego.

Po stronie wewnętrznej wału, na głębokości około 4 m poniżej obecnej korony wałów grodziska, zalegają jak można przypuszczać, zwęglone moszczenia, drewniane, najdawniejszej powierzchni majdanu na warstwie zorsztynowego piasku. Calec zalega na głębokości około 4, 5 m poniżej korony wałów.

We wnętrzu najstarszego wału nie znaleziono zabytków ruchomych, powyżej zaś, w warstwach wału późniejszego, natrafiono na drobne ułamki ceramiki wczesnośredniowiecznej /XII-XIII w. ? /.

Planowana jest kontynuacja badań.

OSTROWITE TRZEMESZENSKIE, gm. Trzemeszno
woj. bydgoskie

patrz
okres halaztacki

OSTRÓW LEDNICKI, gm. Łubowo
woj. poznańskie

Muzeum Pierwszych
Piastów na Lednicy

Badania prowadzono pod kierunkiem mgr. Jerzego Łomnickiego. Finansowało Muzeum na Lednicy. Dziesiąty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /X/XI - XIII w. /. Cmentarzysko /XII w. /.

Badania miały charakter ratowniczy. Obejmowały wykopy fundamentowe pod nową konstrukcję dachu nad relikwiami budowli kamiennej, które biegły w dwóch rzędach wzdłuż północnej i południowej ściany budowli. Nienaruszone warstwy kulturowe stwierdzono po południowo-wschodniej stronie budowli kamiennej, w dolnych partiach wykopów. Wyróżniono 6 warstw kulturowych datowanych roboczo na okres od X/XI-XIII wieku. Pod darnią z materiałem XIII-wiecznym wystąpiła warstwa popiołu, kamieni, zaprawy o miąższości 20-10 cm, zawierająca nieliczne ułamki naczyń XIII-wiecznych całkowicie obtaczanych, stalowo szarych.